

ginčijamus aktus buvo neteisėtai sugriautas jų autoritetas Sirijos visuomenėje, draugų rate, religinėje bendruomenėje ir verslo partnerių akyse.

2012 m. liepos 25 d. pareikštas ieškinys byloje *Plantavis ir NEM prieš Komisiją ir EFSA*

(Byla T-334/12)

(2012/C 311/11)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovės: *Plantavis GmbH* (Berlynas, Vokietija) ir *NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V.* (Laudertas, Vokietija), atstovaujamos advokato T. Büttner)

Atsakovės: Europos Komisija ir Europos maisto saugos tarnyba

Reikalavimai

Ieškovės prašo:

— panaikinti Reglamente (EB) Nr. 1924/2006 ⁽¹⁾ kartu su Reglamentu (ES) Nr. 432/2012 ⁽²⁾ ir Europos Komisijos ES leidžiamų ir neleidžiamų vartoti teiginių apie sveikumą registru nustatytus draudimus.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamos ieškinį ieškovės visų pirma teigia, kad Europos teisės aktų leidėjas neturi kompetencijos priimti ginčijamus reglamentus.

Antra, jos tvirtina, kad reglamentais Nr. 1924/2006 bei Nr. 432/2012 ir ES leidžiamų ir neleidžiamų vartoti teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą registru neteisėtai paveikiama pagrindinėmis teisėmis saugojama maisto pramonės subjektų teisinė padėtis ir vartotojų bei specialistų teisė į informaciją. Atsižvelgdamos į tai ieškovės visų pirma teigia, kad ginčijamuose reglamentuose nustatyti draudimai vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikumą yra neproporcingi. Tai ypač pasakytina apie draudimą vartoti objektyviai teisingus teiginius apie maistingumą ir sveikumą, kaip antai „geresnis biologinis įsisavinamumas“. Be to, reglamentai nėra tinkami užsibrėžtam tikslui pasiekti, nes EFSA ir Komisija neparengė suprantamos, skaidrios ir vienodos mokslinių standartų nustatymo koncepcijos. Ieškovės taip pat nurodo, kad medžiagos ir maisto pramonės įmonės vertinamos skirtingai

nediferencijuojant. Draudimai nėra būtini, nes priėmus Direktyvą 2003/13/EB ⁽³⁾ ir Reglamentą (ES) Nr. 1169/2011 ⁽⁴⁾ klaidinanti maisto produktų reklama buvo uždrausta visose ES valstybėse narėse.

- ⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą (OL L 404, p. 9).
- ⁽²⁾ 2012 m. gegužės 16 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 432/2012 dėl tam tikrų leidžiamų vartoti teiginių apie maisto produktų sveikumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą, vaikų vystymąsi ir sveikatą, sąrašo sudarymo (OL L 136, p. 1).
- ⁽³⁾ 2003 m. vasario 10 d. Komisijos direktyva 2003/13/EB, iš dalies pakeičianti Direktyvą 96/5/EB dėl perdirbtų grūdinių maisto produktų ir maisto kūdikiams bei mažiems vaikams (OL L 41, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 31 t., p. 132).
- ⁽⁴⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, p. 18).

2012 m. rugpjūčio 2 d. pareikštas ieškinys byloje *Evonik Degussa prieš Komisiją*

(Byla T-341/12)

(2012/C 311/12)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Evonik Degussa GmbH* (Esenas, Vokietija), atstovaujama advokatų C. Steinle, M. Holm-Hadulla ir C. von Köckritz

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pagal SESV 263 straipsnio 4 dalį panaikinti 2012 m. gegužės 24 d. Komisijos sprendimą K(2012) 3534 galutinis, kuriuo buvo atmestas *Evonik Degussa* prašymas konfidencialiai tvarkyti duomenis, esančius byloje COMP/E/38.620 — Vandensilio peroksidas ir perboratas — priimtame sprendime,
- pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį įpareigoti Komisiją padengti ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su bylą nagrinėjančio pareigūno įgaliojimų⁽¹⁾ 8 straipsnio pažeidimu ir ieškovės teise į gerą administravimą bei teise būti išklaustyti
2. Ieškovė tvirtina, kad bylą nagrinėjantis pareigūnas neišnagrinėjo jos pagrindinių prieštaravimų dėl viešo paskelbimo. Todėl jis neatsižvelgė į savo įgaliojimų ir pareigų taikymo sritį ir pažeidė įgaliojimų 8 straipsnį. Kadangi nei bylą nagrinėjantis pareigūnas, nei bet kuris kitas Komisijos pareigūnas neišnagrinėjo ir neatsižvelgė į ieškovės pateiktus pagrindinius prieštaravimus dėl suplanuoto viešo paskelbimo, ieškovė mano, kad Komisija nesugebėjo iširti visų svarbių konkrečios bylos aspektų. Todėl Komisija pažeidė gero administravimo ir veiksmingo išklausymo principus (Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalis).
3. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime nėra motyvų, susijusių su ieškovės pateiktais prieštaravimais dėl išplėtos sprendimo versijos paskelbimo. Tas pats pasakytina apie Komisijos motyvus ir viešąjį interesą paskelbti išplėstinę versiją praėjus beveik penkeriems metams po to, kai buvo priimta originali nekonfidenciali versija.

4. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su teisės ir vertinimo klaida, kilusia dėl profesinės paslapties saugojimo pareigos pagal SESV 339 straipsnį ir EŽTK 8 straipsnį pažeidimo ir skelbtinos informacijos konfidencialumo nepaisymo

— Šiuo ieškinio pagrindu ieškovė tvirtina, kad ištraukos, kurias Komisija ketina paskelbti pateikdama išplėstinę nekonfidencialią sprendimo versiją, yra saugomos pagal profesinės paslapties reikalavimus ir iš dalies jose taip pat yra verslo paslapčių. Tokios informacijos paskelbimas internete pažeidžia ieškovės teisę į profesinės paslapties saugojimą.

— Be to, ieškovė nurodo, kad atleisti nuo baudų prašančių asmenų pateiktos informacijos planuojamas paskelbimas patenka į Reglamento (EB) Nr. 1049/2001⁽²⁾ taikymo sritį ir kad Reglamente (EB) Nr. 1/2003⁽³⁾ bei pranešime dėl baudų sumažinimo⁽⁴⁾ yra įtvirtintos specialios taisyklės dėl galimybės susipažinti su tokia informacija, kurią pateikė atleisti nuo baudų prašantys asmenys. Todėl, pasak ieškovės, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką (2010 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, Rink. p. I-5885 2012 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, dar nepaskelbtas Rinkinyje) daroma prielaida, kad šios informacijos

paskelbimas pažeidžia ieškovės komercinius interesus ir Komisijos tyrimo tikslą. Taigi specialus viešasis interesas paskelbti šią informaciją turi būti konkrečiai nustatytas. Kadangi, ieškovės teigimu, to nepadarė bylą nagrinėjantis pareigūnas, tai jis padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

5. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su ieškovės teisėtų lūkesčių ir teisinio saugumo principo pažeidimais

Šiuo pagrindu ieškovė teigia, kad, atsisakiusi nagrinėti prašymą konfidencialiai tvarkyti duomenis ir nusprendusi paskelbti ginčijamą sprendimo versiją, Komisija pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą. Pateikusi prašymus dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo ieškovė pasitiekė perduotos informacijos konfidencialumu. Savo lūkesčius ji grindžia pranešimais dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo bei nusistovėjusia Komisijos praktika, ir mano, jog lūkesčiai yra saugotini. Taip pat teisėtų lūkesčių principo pažeidimas kyla iš to, kad jau 2007 m. Komisija paskelbė galutinę nekonfidencialią sprendimo versiją, kurioje buvo patenkinti ieškovės pageidavimai dėl praleidžiamo teksto. Ieškovė tvirtina, kad nėra teisinio pagrindo ir objektyvių priežasčių pakeisti šį sprendimą atgaline data.

6. Penktasis ieškinio pagrindas, susijęs su konkrečiu tikslu principo pažeidimu

Šiuo ieškinio pagrindu ieškovė tvirtina, kad atleisti nuo baudų prašančių asmenų pateiktos informacijos panaudojimas, siekiant informuoti visuomenę, prieštarauja konkrečiam tos informacijos tikslui, numatytam Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje ir Komisijos pranešimo dėl teisės susipažinti su dokumentais byloje⁽⁵⁾ 48 punkte. Tai taikoma pirmiausia tuo atveju, kai tokia informacija panaudojama praėjus daugiau nei šešeriems metams po administracinės procedūros pabaigos.

⁽¹⁾ 2011 m. spalio 13 d. Europos Komisijos Pirmininko sprendimas 2011/695/ES dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų nagrinėjant tam tikras konkurencijos bylas (OL L 275, p. 29).

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

⁽³⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų (SESV) (101) ir (102) straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).

⁽⁴⁾ Komisijos pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo kartelių byloje (OL C 45, 2002, p. 3).

⁽⁵⁾ Komisijos pranešimas dėl teisės susipažinti su Komisijos dokumentais byloje pagal (EB) 81 ir 82 straipsnius, EEE sutarties 53, 54 ir 57 straipsnius bei Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 taisyklių (OL C 325, 2005, p. 7).